

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 46 szám

2025. augusztus 04

Elköszöntünk nyugdíjassá lett tagtársainktól

Az idén szokatlanul sokan intenek, intettek búcsút az aktív vasutas létnek, és nyugdíjasként élik tovább életüket, reméljük hosszú-hosszú éveket.

Lapunk hasábjain mi is elköszönünk kolléganőinktől, kollégáinktól és képekkel illusztráljuk, ha tisztségviselőnk jelen volt a nyugdíjas búcsúztatón, és elköszönt a Vasutasok Szakszervezete nevében.

Most csokorba szedve az utóbbi hetek rendezvényeit, kívánjunk itt is egészségesen gazdag boldog nyugdíjas éveket:

Boros Sándor tagtársunknak, a Kocsijavító Műhely munkatársa, az alapszervezet tagjai és titkára köszöntek el.

Horváth Endre tagtársunknak az Állomásfőnökség Záhony Alapszervezet titkára köszöntö meg támogató VSZ tagságát.

Balogh Ferenc kocsiszolgától a Műszaki Kocsiszolgálat alapszervezetének tisztségviselő búcsúztak, megköszönve hosszú szakszervezeti tagságát is.

Doktor Sándor nyugdíjas búcsúztatóján jómagam is részt vettem, a Tengelyátszerelési Alapszervezet tagjaival együtt köszöntöttük.

Természetesen minden nyugdíjastól elköszönünk, elköszönnek tisztségviselőink. Az oklevél és az emlékérem mellé Berekfürdőre szóló ajándékutalványt is adunk, amit nagy örömeinkre egyre többen vesznek igénybe.

Várjon mindannyiukra hosszú, békés korszak egészségesen, családjuk körében!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Határaink

Úgy kezdődött, hogy méretünkhöz képest igen határozottan és embert próbáló hangon adtuk tudtul a világnak: többet akarunk, és még annál is többet. Aztán gyermeki őszinteséggel hittük, hogy miénk a világ, csak akarni kell, kamaszként pedig még dühösebben szerettük volna egyre messzebb tolni azt a bizonyos cöveket. Majd óvatosabbak lettünk, megtanultunk egyet s mást, például, hogy mindenki azon mesterkedik, hogyan törje le a szarvunkat. Ha ez gyakran sikerült, akkor azóta inkább már csak rutinból élünk. De aki kitartó volt, a sok kudarc között néhány olyan sikerélménye is lehetett, amit csak kevesen élnek át.

Kétségtelen, meg kell azért küzdeni, amihez bővíteni kell a lehetőségeink határait. Az ötleteink száma a végtelenhez közelít, de igazán hatékony alig van közöttük. Nem rossz például, ha valaki nagyon erős, ami komoly fegyver, de gyorsan amortizálódik. Meg aztán mindenkinél van erősebb, idő kérdése, hogy találkozzon vele. Az is célravezető lehet, ha királynak áll az ember fia, vagy királynőnek a lánya, de vigyázni kell, mert nincs rosszabb a pünkösdinél! Ráadásul a királyok sem biztos, hogy örökké azok maradnak, legfeljebb még nem tudják. (Kivételek a királynők!)

Sokan hiszik, ha önként jó mélyre hajolnak, a több pénz mellett szabadabbak is lesznek. De a végén gyakorta örülhetnek, ha a pénzből maradt valamicske, hiszen semmi nincs ingyen. Célszerűbbnek tűnik nem csak megvalósítható, de időtálló módszert keresni, mint a tanulás. Divat lett sokáig és sokat, akár életfogytig is tanulni, ami elég durván hangzik, inkább maradjunk abban, hogy jobb később, mint előbb. Mármint abbahagyni. Erre kaptak esélyt nemrég, a ponthúzás napján a tanulni vágyók, és jutottak be valamelyik felsőoktatási intézménybe. Hogy tudnak-e élni a lehetőséggel, az kinek pár hónap, kinek évek múltán derül ki, mindenesetre sikerrel küzdötték le az első akadályt.

És, hogy mire jó a tanulás? Talán mert némi tudás jobb bármilyen szemüvegnél, ha át szeretnénk látni azon a bizonyos szítán. Mert határaink mások által kijelölt pontjait érdekes módon nem mindig láthatjuk, „jövőink” gyakran megvárják, amíg átlépjük azokat. De ha időben felismerjük, akár még körül is nézhetünk odaát, főleg, ha időben kitaláljuk azt is, miért pont odáig mehetünk.

Ám gyakori, hogy a határpontokon átlépni képtelenség, de ilyenkor is akad megoldás. Például sokan próbálják kerülgetni, mint a nemesek az adót Mátyás királyunk óta, amit ugye manapság már nem szabad, de a falak kikerülése még nem ütközik törvénybe. Erre jöttek rá, nem tudni még mennyien azok közül, akik be sem adták jelentkezési lapjukat. Ők az országhatár felé kerülnék a pontjaikat, a többiek pedig egyelőre tudomásul vették, meddig mehetnek a hátralévő évtizedekben.

Fontos, hogy tanulni nem csak iskolában lehet, és az élet sokszor alaposabb is, mint bármilyen suli. A lényeg, ne azok legyenek a példa, akik minden határátlépéssel távolabb kerülnek vágyaiktól. Célszerűbb inkább kitolni azokat, mint a felvételizők tették.

Dolhai József

Rég volt – de igaz volt.

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 12. szám

2017. szeptember 04.

TEB-esek Zamárdiban

Augusztus 31-én távközlős, erősáramú és biztberes tisztségviselők jöttek össze Zamárdiban. A VSZ üdülőjében szakszervezetünk vezetői, köztük Bodnár József, a TEB Szakmai Képviselőtársaság vezetője fogadta a kollégákat. De vezetőinken túl ragyogó napsütés és a kellemes hőmérsékletű Balaton is várta a vidáman, nagy lelkesedéssel érkezőket. Az ebédet követően megkezdődött a szakmai összejövetel, ahol elsőként a „Győztes...” című kisfilmet néztük meg, mint előre jelzést az elkövetkező napokra...

Ebéd után Kőrösi Kálmán, TEB főosztályvezető értékelte a szakma helyzetét, beszélt a szervezeti változások hatásairól, a beruházásokról és válaszolt a jövőre vonatkozó elképzeléseket. Fontos, hogy a 2018. évi létszámtervbe már felvehető a TEB főnökségeken a második vezető mérnök munkakör. A tájékoztató után fórum jellegűt öltött az összejövetel, és a meglehetősen hosszúra nyúló megbeszélés multán – majd két és fél óra – egyetértésre jutottunk abban, hogy a TEB-es területen van baj, nem is kevés. Elsősorban a létszámhiány, az alulfizettség és a szakma elöregedése miatt (a szakma megújul, csak azok lesznek egyre öregebbek, akik értenek hozzá). Kitoréplási pont lehet a drasztikus béremelés – és is támogatja a VSZ új bértábla bevezetésére vonatkozó javaslatát – és a használható utánpótlás kinevelése. Az INKA bevezetésével megnőtt adminisztrációs teher miatt javaslattal éltünk, hogy főnökségekenként minimum két fő segítse a mestereket. Ezekről és egyéb szakmai kérdésekről kisebb csoportokban később estig folytak a beszélgetések.

Szeptember elsején Bozó György, az SZK Integrált Anyagellátási Üzletág vezetője a BW és az INKA rendszerekről tartott előadásában külön kitérve arra, hogy a március 23-a előtti igényt, ha nem érkezett visszajelzés, meg kell ismétetni. Az előadást a kollégák számos kérdéssel és további problémák felvetésével fűszerezték.

Ezután Molnár Péter ruhaellátási vezető mutatta be az új ruhaellátási rendszer részeként a közeljövőben bevezetésre kerülő „PKR” (pontkeret) rendszert. Ebben szeptember 29-étől minden ruhára jogosult munkavállaló egy felhasználó névvel online igényelhet majd – az összes igényt (kielégített, kielégítetlen) fogja látni a dolgozó – mondanom sem kell, ő is sok kérdésre volt kénytelen válaszolni.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HORGÁSZ VERSENY

A VASUTASOK SZAKSZERVEZETE ZÁHONYI TERÜLETI KÉPVISELETE TERÜLETI
HORGÁSZVERSENYT RENDEZ 2025. SZEPTEMBER 13-ÁN (SZOMBAT)

HELYSZÍN: KISVÁRDA – PONTYOS

A VERSENYRE 3 FŐS CSAPATOK NEVEZHETNEK, LEGKÉSŐBB **SZEPTEMBER 06-án, 12:00-ig.**
NEVEZÉSI DÍJ: VERSENYZŐKNEK 2000 Ft, VENDÉGEKNEK 500 Ft.

**A RENDEZVÉNYRE A VASUTASOK SZAKSZERVEZETÉNEK TAGJAIT ÉS
CSALÁDTAGJAikat VÁRJUK!**

PROGRAM:

7.00 ÓRAKOR	GYÜLEKEZŐ A HORGÁSZTÓ PARKOLÓJÁBAN
7.00 – 7.30	HORGÁSZHELYEK ELFOGLALÁSA
7.30 – 8.00	ETETÉS
8.00 – 13.00	VERSENY
13.00 – 13.30	MÉRLEGELÉS
14.00 ÓRÁTÓL	EREDMÉNYHÍRDETÉS

TOVÁBBI, BŐVEBB INFORMÁCIÓ:

NAGY ATTILA TK VEZ. H.

TEL: 06-30-2786423

A rendezvényen fényképfelvételek készülnek, melyek a Záhonyi Vasutasban/Magyar Vasutasban/a VSZ honlapján és a facebookon lesznek megtekinthetők.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

ELŐRELÁTÁS

A vőlegény karon fogva vezette menyasszonyát, miközben az uszályát fogta. A templom egy dombon állt, és meglehetősen rossz út vezetett oda. A túsarkú körömcipőjében egyensúlyozó menyasszony nem győzött panaszkodni:

- Jaj, de rossz ez az út!
- De még milyen! Legközelebb – így a vőlegény – biztosan nem ebben a templomban nősülök...

BIZONYTALANSÁG

A jegyespár már tizenöt perce vár az anyakönyvvezetőre. A menyasszony végül megállít valakit:

- Sokáig kell várnunk az esküvőre? A vőlegényem olyan ideges, hogy attól tartok meggondolja...

BIZONYOSSÁG

Az esküvői vacsora vége felé az asszonyka odasúgja a férjének:

- Gyere, nem bírom tovább!

Felszaladnak a hálósobába, és a férj megöleli az újasszonyt:

- Mióta várok erre a pillanatra! – suttogja epekedve a fülébe.
- Neked is nyomja a lábadat az új cipő? – sóhajt megértően a menyecske.